WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NR NK-N.4131.136.3.2019.AS

Wrocław, 1 marca 2019 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, ze. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2. regulaminu warunków i zasad korzystania przez operatora i przewoźnika z określonych przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Miasto Świdnica , będącego załącznikiem do uchwały Nr IV/34/19 Rady Miejskiej w Świdnicy z dnia 25 stycznia 2019 r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia regulaminu warunków i zasad korzystania przez operatora i przewoźnika z określonych przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Miasto Świdnica, wraz z załącznikiem do wyżej wskazanego regulaminu.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 25 stycznia 2019 r., działając między innymi na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2016, ze. zm.) Rada Miejska w Świdnicy podjęła uchwałę *Nr IV/34/19 zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia regulaminu warunków i zasad korzystania przez operatora i przewoźnika z określonych przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Miasto Świdnica,* zwaną dalej „uchwałą".

Przedmiotowa uchwała została przesłana pismem Prezydenta Świdnicy z dnia 28 stycznia 2019 r. znak BRM.0711.2019 i wpłynęła do Organu Nadzoru dnia 1 lutego 2019 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 2 regulaminu wraz z załącznikiem do regulaminu z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 w związku z art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, polegającym na przekroczeniu kompetencji ustawowej poprzez określenie przez Radę Miejską w Świdnicy trybu i zasad wnoszenia opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych.

Uchwalając uchwałę Nr IV/34/19 Rada Miejska w Świdnicy działała na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, zgodnie z którymi organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega na określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów; określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania, o których mowa w ust. 1 pkt 6, następuje w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. W cytowanych wyżej przepisach ustawodawca wyraźnie wskazał zakres upoważnienia dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego: rada ma wskazać przystanki autobusowe i dworce, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnione dla operatorów i przewoźników oraz ustalić warunki i zasady korzystania z tych dworców. Tymczasem w § 2 regulaminu zatytułowanym „zasady poboru i uiszczania opłaty przystankowej" Rada Miejska w Świdnicy uregulowała wyłącznie kwestie związane z naliczaniem opłaty za korzystanie z przystanków, w tym w § 2 ust. 4 regulaminu określiła, że opłata jest wyliczana na podstawie deklaracji stanowiącej załącznik do regulaminu. Ponadto w § 2 ust. 10 regulaminu rada wskazała tryb dochodzenia nieuiszczonej opłaty.

Zgodnie art. 16 ust.4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem

niedyskryminujących zasad. Na podstawie cytowanego wyżej przepisu rada gminy może określić wyłącznie stawkę opłaty za korzystanie z przystanku, nie zaś zasady i tryb jej uiszczania.

W związku z powyższym, Rada Miejska w Świdnicy niewątpliwie przekroczyła upoważnienie zawarte w art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 oraz art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.

Rada ma obowiązek ścisłego przestrzegania granic wyznaczonych przez ustawodawcę. Każde wykroczenie poza ramy wskazanego wyżej upoważnienia ustawowego stanowi również naruszenie art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Jest to jedna z podstawowych zasad polskiego systemu prawnego. Oznacza ona, że organy władzy publicznej mogą działać tylko na podstawie prawnej, a normy prawne określają ich kompetencje, zadania i tryb postępowania, wyznaczając jednocześnie ramy ich działania Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Podstawą do wydania aktu prawnego w postaci uchwały i zamieszczenia w niej uregulowań o określonej treści jest wyraźne upoważnienie ustawowe wynikające z ustawy szczególnej lub ustawy o samorządzie gminnym.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

Paweł Hreniak